

proposta didàctica

Que tinguem sort!

Carles Alberola

Introducció / Antoni Torreño

www.bromera.com
edicions

bromera

PROPOSTES D'ACTIVITATS

Les Propostes didàctiques que completen el llibre *Que tinguem sort!* han estat concebudes com un instrument auxiliar de la tasca lectora, que és, en el cas d'una obra teatral, també una reflexió sobre un plantejament escenogràfic virtual de l'obra. Així, hem dividit en tres apartats un seguit d'activitats que es poden realitzar, depenent de diversos acostaments: a) a la trajectòria teatral de l'autor (escriptor, actor, dramaturg); b) al significat polisèmic del text des de tots els vessants del fet teatral (literari, actoral, escenogràfic); c) al motor de creació dramàtica a partir del text *Que tinguem sort!*

Segons els objectius que es pretenga assolir, segons les necessitats i disponibilitats dels receptors, caldrà fer una selecció més o menys àmplia i més o menys profunda d'aquest ventall obert de possibilitats diverses i variades. També es podrà suprimir, variar, completar o fer tot allò que aprenents i docents consideren convenient per tal de fomentar la lectura o la pràctica teatral. En resum, les propostes d'activitats pretenen millorar la comprensió, la capacitat de relació i de raonament, la sensibilitat teatral i la capacitat de diversió i creació múltiple que qualsevol llibre de teatre ofereix als seus lectors. Finalment, cal assenyalar que, per a contestar moltes d'aquestes activitats, es pot comptar amb l'ajut de la introducció de l'obra.

A. TREBALLEM LA TRAJECTÒRIA DE L'AUTOR

1. Amb quantes companyies teatrals ha col·laborat Carles Alberola? Assenyalan el nom d'unes quantes.

.....
.....

2. Tria, entre les opcions següents, les que definisquen millor el teatre d'Alberola, i justifica després la teua resposta:

- Una summa d'iniciatives de moltes persones de tots els àmbits del fet teatral.
- Un teatre d'autor.
- Un teatre centrat, sobretot, en la posada en escena.
- Un teatre d'arrel clàssica.

3. Qui són els socis fundadors d'Albena Teatre i quin joc de llengua amaga el nom de la companyia?

.....
.....

4. Digues alguns noms de persones que han col·laborat assíduament en els projectes d'Albena Teatre, i quina implicació solen tenir-hi.

.....
.....
.....
.....

5. Una de les persones que ha col·laborat permanentment amb Albena fins que va morir fou Enric Solbes, el qual té bastant relació amb el *leitmotiv* de l'obra *Que tinguem sort!* A partir de la seua pàgina web <http://enricsolbes.com/> feu un recorregut per la seua obra, els camps i els estils artístics que l'identifiquen.

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

6. Ordena cronològicament els espectacles que formen part de l'anomenada *Operació Alberola*.

.....
.....
.....
.....
.....
.....

7. Descriu com era el treball creatiu entre Carles Alberola i Roberto García i concreta en quines obres cristal·litzà.

.....
.....
.....
.....
.....
.....

8. Relaciona els arguments i/o estructures de les comèdies següents d'Alberola amb el seu títol:

Argument	Títol
Esquetxos musicals, farcits de referències externes de les cançons de sempre, que se succeeixen amb rapidesa, condensació narrativa, canvis d'espais i temps sobtats, sorpresa, humor visual i jocs de llenguatge inesperats.	<i>Almenys no és Nadal</i>
Tretze històries amb temes com la dificultat de les relacions home-dona, el sexe insatisfet, la soledat, les il·lusions perdudes... allunyant-se de la broma blanca dels gags televisius, amb un humor més salvatge i directe, i explorant nous esquemes narratius i escènics.	<i>Joan, el cendrós</i>
Un únic actor en escena (Carles) juga a confondre el públic entrant amb una cama enguixada per davant de l'escenari i disculpant-se davant de l'auditori perquè un accident no li permetrà actuar. El monòleg pseudo-improvisat continua i els espectadors s'acoblent al joc que proposa l'autor.	13
Sofia i Encarna són arraconades en una residència d'ancians. Hi han de sobreviure en mig de l'olor de mort d'aquella institució i del ressentiment que coven per l'abandonament dels fills.	<i>Currículum</i>
És una revisió contemporània del conte de la Ventafocs. Un xic d'institut és sotmés a assetjament escolar. La «fada» és l'heroi cinematogràfic Indiana Jones, que ajuda a recuperar l'autoestima del protagonista i a conquerir així la xica més popular de l'institut.	<i>Besos</i>

9. Quines dues comèdies d'Alberola (fins al moment) remetent des del seu títol a aprofitar les oportunitats i la fortuna que reparteix la vida? Per què és així?

.....
.....

10. Llig la pàgina 70. S'hi fa al·lusió a diversos espectacles del passat. Busca en el currículum dels actors i comprova la seua participació en aquelles obres. En quin any estaven en cartell? Pots consultar-ho en un annex a aquestes propostes didàctiques.

.....
.....

11. Quin és el nom dels diferents programes televisius que ha produït Albena? En quins d'aquests programes treballava Carles Alberola com a actor?

.....
.....
.....
.....

12. Quina va ser la implicació de Carles Alberola en AUTOinDEFINITS? I en la resta de les produccions televisives d'Albena?

.....
.....

13. La sèrie *Maniàtics* s'ha classificat com una «sit-com». Explica per què ho és i recorda el nom d'altres *sit-com* que conegues en la programació televisiva.

.....
.....

14. Descriu les característiques del personatge que protagonitza Carles Alberola en *Maniàtics*.

.....
.....

15. Piqueu el web de la companyia Albena (<http://www.albenateatre.com/val/portada.aspx>) i la pestanya «en pantalla». Hi trobareu una sinopsi de les sèries televisives i una mostra de capítols de cadascuna. Visioneu-les i descriuiu en què es basa l'humor de cadascuna.

.....
.....
.....

B. TREBALLEM EL TEXT 'QUE TINGUEM SORT!'

1. Què és *Espasmes* dins del conjunt de l'obra *Que tinguem sort!*?

.....
.....

2. Què és *Que tinguem sort!*: un llibre o un espectacle? Raona la resposta.

.....
.....

3. Tria entre aquests temes quins són importants en l'obra i explica per què ho són:

a) l'amistat	g) els sopars d'antics alumnes
b) l'adopció infantil	h) el compromís social
c) les limitacions vitals	i) la composició de la mortadella
d) el festival de San Remo	j) la reacció davant l'adversitat
e) el món del teatre	k) els encontres de famílies
f) la societat valenciana	l) la malaltia i la mort

.....
.....
.....
.....

4. Relaciona alguns dels ítems anterior amb les citacions i dedicatòries següents, que es troben a l'inici del llibre:

Text de citació o dedicatòria
Tot està per fer i tot és possible.
No hi ha res que valga tant la pena com el riure i l'afecte dels amics.
A Rosa Solbes, el seu somriure i vitalitat continuarà il·luminant-nos als escenaris.
Posem-nos dempeus altra vegada Tenim a penes el que tenim i prou: / l'espai d'història concreta que ens pertoca, / i un minúscul territori per viure-la.
A Enric Solbes, amb qui compartisc a diari un cafè i un Ducados mentre parlem de la feina ben feta.

Temes relacionats

5. Explica com va ser el procés creatiu del text i de l'espectacle *Que tinguem sort!*

.....

.....

6. Comenta en quina mesura aquest procés d'escriptura és diferent o similar al que ha emprat Carles Alberola en altres produccions.

.....

.....

.....

7. En la introducció s'afirma que en *Que tinguem sort!* hi ha un joc pirandelià de teatre dins del teatre. Busca per internet l'argument i l'estructura de *Sis personatges a recerca d'autor*. Per què aquella obra de Pirandello es pot titllar de teatre dins del teatre? Per què *Que tinguem sort!* també s'emmarca dins del corrent del teatre dins del teatre?

.....

.....

.....

.....

.....

8. Després de llegir l'obra visioneu-ne el vídeo promocional de la companyia Albena: <https://youtube.com/Es2jD81PtQA> o bé <http://www.albenateatre.com/val/video.aspx?id=24>. Quins moments de l'obra s'hi ressalten? Quins altres moments hauríeu destacat vosaltres i per què?

.....

.....

.....

9. Busca el significat d'«espasme» en un diccionari i relaciona el sentit de la paraula amb els temes i arguments de *Que tinguem sort!*

.....

.....

.....

.....

- 10.** El text de *Que tinguem sort!* s'obri amb uns versos en castellà d'un poema religiós anònim del segle XVII (Annex 2). Raoneu quin és el significat, el propòsit de l'autor amb aquesta manera d'iniciar el diàleg dels personatges.

CARLES. ¡Dadme albricias, hijos de Eva!

ALFRED. (*Amaga el sobre dins l'agenda, la deixa sobre la bancada i continua planxant.*)

Di de qué dártelas han.

CARLES. Dels entrepans! Ací estan els entrepans! (*ALFRED continua planxant.*) No, no cal que m'aplaudisques!

ALFRED. Només t'ha costat una hora fer-te amb ells.

- 11.** Redacteu alguna manera alternativa de començar l'obra que no traïska l'esperit i el desenvolupament posterior del text. El text es reprendria amb la segona intervenció d'Alfred:

ALFRED. Només t'ha costat una hora fer-te amb ells.

- 12.** En el text hi ha algunes intertextualitats més. Per exemple, en la pàgina 49, llegim *Now is the winter of our discontent, made glorious... [summer by this sun of York]*, que és com arranca l'obra *Ricard III* de William Shakespeare. El significat que ha adquirit com a frase feta en anglés és que el temps de la infelicitat ha passat ja. Quin valor té aquesta o altres intertextualitats en el desenvolupament de l'obra?

.....

.....

.....

.....

- 13.** Busqueu les referències del text a cançons diverses: *Helena*, de Serrat, *Volare*, de Domenico Modugno, *Qui dove il mar luccica* (Caruso), de Lucio Dalla, *Les meues vacances*, d'Ovidi Montllor... i porteu les cançons a la classe. De què parlen aquestes cançons? (Veure també els annexos). En quin context apareixen en l'obra i per què?

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

17. Digues el que creus que s'hauria d'adaptar del text en una representació hipotètica de *Que tinguem sort!* més enllà de les comarques valencianes o més enllà de les fronteres o en una altra llengua. Raona la resposta.

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

18. Revisa la introducció i detalla les aportacions de les persones següents a la concreció del text o de l'espectacle:

- un cardiòleg que visita l'autor
- Carles Alfaro, escenògraf
- Marcos Orbegozo, tècnic d'Albena

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

19. Es llig en la pàgina 74 l'acotació següent:
(MARCOS comença a retirar el mobiliari que encara queda al camerino per tal de convertir-lo en l'escenari. Anirà entrant i eixint fins deixar l'espai completament buit de mobles.)
Què explica aquesta acotació respecte del muntatge de l'obra?

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

20. Descriu amb les teues paraules l'escenografia que planteja Carles Alfaro per a l'espectacle.

.....
.....
.....
.....

21. Plantegeu en grup alternatives escenogràfiques.

22. Explica aquesta paradoxa del teatre de Carles Alberola: «Carles és autor, actor, personatge: la realitat hi és dins de la ficció».

.....
.....
.....

23. Explica en quin sentit aquesta paradoxa està present en *Que tinguem sort!*

.....
.....

24. Rellig la pàgina 75 i respon per què l'obra es diu *Que tinguem sort!*

.....
.....
.....

25. Quines formes d'humor són les úniques que no utilitza Carles Alberola en *Que tinguem sort!* i en general en tot el seu teatre? Per què creus que és així?

.....
.....
.....

26. En què es basa doncs l'humor de Carles Alberola?

.....
.....

27. Repassa els silencis que s'assenyalen en les acotacions de l'obra i valora en quina mesura són silencis emotius, que aporten cert dramatisme a la comicitat general.

.....
.....
.....

28. Llegiu les pàgines 47 a la 49 i indiqueu en quins fragments reconeixeu els següents recursos còmics:

a) intertextualitat	h) sàtira de l'actualitat
b) canvi de llengua	i) canvi de ritme
c) canvi de registre (al col·loquial/vulgar o al culte)	j) situació hilarant
d) sarcasme	k) gag visual
e) autoparòdia – autocompassió del personatge	l) joc verbal enginyós
f) ironia	m) esperit burlesc i paròdic
g) referències externes: televisió, literatura, geografia...	n) esperit del clown
	o) equívoc

.....

.....

.....

.....

.....

.....

29. Trieu, per parelles, pàgines del llibre a l'atzar i descobriu en què basen la comicitat. Segur que hi trobareu molts recursos, com en l'activitat anterior.

30. Visioneu el final de la pel·lícula *All that jazz* (1976) de Bob Foss: el famós tema *Bye bye, life*. Relacioneu aquest espectacle de la mort amb el final de *Que tinguem sort!*

31. Explica el que representa el renill final d'Alfred per al sentit global del text.

.....

.....

.....

32. Busqueu en el text referències a l'actualitat valenciana i comenteu-ne el tractament.

33. Llig l'última intervenció de Carles (pàgines 103-105) i extrau al·lusions a:

- l'urbanisme depredador
- la corrupció
- el balafiament de recursos
- la censura i la manipulació informativa
- la invisibilització de personalitats que no combreguen amb el poder

- 34.** Debateu en quina mesura l'existència d'aquests aspectes en una societat suposen una malaltia social i indiquen un dèficit democràtic.
- 35.** Consulteu el web de la companyia i mireu si l'obra es troba encara en cartell. Plantegeu-vos aleshores d'anar-hi com a espectadors.
- 36.** Redacteu una ressenya crítica de l'obra basant-vos en l'autor, l'argument, el contingut... I les possibilitats de muntatge que té *Que tinguem sort!*

.....

.....

.....

.....

.....

.....

- 37.** Feu una competició de tipus *quiz* en què pregunteu als altres grups de la classe qüestions concretes extretes de l'obra com ara:
- la salut d'Alfred
 - l'hospital
 - sopar d'antics alumnes
 - Xelo
 - el sopar d'entrepà
 - llapisseres mossegades
 - el ram de flors
 - la filla d'Alfred
 - creuer pel Nil...

C. TREBALLEM AMB EL COS, LA VEU I EL MOVIMENT

1. Improvisació bèstia. Explica Roberto García que quan escrivien conjuntament Carles Alberola i ell, improvisaven molt. Segons les seues paraules, el que feien era: «improvisar, deixar-nos portar, gaudir, alçar-nos d'una revolada per a proposar una bestiesa, però també construir d'una manera metòdica i seriosa...». Feu el mateix: per parelles proposeu-vos «bestieses» i exprimiu el que pugueu aquelles situacions fins que en tragueu alguna cosa de profit.
2. L'encontre d'antics companys. Com li passa a Carles amb el sopar d'antics alumnes de l'escola de teatre, caldrà imaginar un encontre amb antics companys. Dividiu mitja classe per torns. En cada cas heu de representar de manera improvisada, però no caòtica, un encontre d'antics companys, en el qual cadascú adoptarà una actitud: el pesat, el lligó, la matahari, l'avorrit/-da, la persona passada de copes, la triomfadora, la perdedora... En acabant, comenteu el resultat entre actors i espectadors i aneu perfilant la situació o el text. És convenient aleshores de canviar papers i reiniciar l'activitat: els que feien d'espectadors actuen i viceversa.
3. Faig i parle. Fins que comença l'espectacle *Espasmes*, Carles i Alfred raonen mentre es preparen per a l'actuació: es visten, planxen, mengen, fumen, fan exercicis de calfament... Feu el mateix. Plantegeu-vos una conversació sobre un tema important del qual pugueu discutir, però mentre aneu intervenint no deixeu de fer una activitat quotidiana.
4. Calfar la veu. En la pàgina 65 de l'obra els dos personatges comencen a fer exercicis de veu. Imitau-los i proposeu, per torns, a la classe uns exercicis de veu que tots han de repetir (recitació de versos, cançons, embarbussaments, refranys, vocals i consonants, sorolls animals, de màquines...).
5. Calfar el cos. Feu el mateix, però amb el cos. Estant tots en cercle, algú proposa un moviment associat a un soroll i els altres el repeteixen.
6. Interpretació sonora de moviments. Situeu-vos en cercle també. Per torns, entra algú al centre i es mou lliurement. Els companys que hi ha al voltant seu interpreten aquells moviments amb sorolls. Per exemple, si el company del centre estira els braços, algú de fora pot imitar un badall després de despertar-se...
7. El compte arrere. Després d'observar que, de tant en tant, els personatges fan al·lusions al temps que falta perquè comence l'espectacle *Espasmes*, feu una lectura dramatitzada d'un dels segments que hi ha entre dues al·lusions temporals. Cronometreu el temps que ha passat i tracteu d'ajustar la dicció, els silencis i el ritme perquè el temps de la vostra

lectura siga com més aproximat al que assenyala el text.

8. El ritme trastocat. Canvieu aleshores de ritme i jugueu a repetir un fragment del diàleg a càmera lenta o a càmera ràpida.
9. Relat de vida. Igual com Carles, amb un relat de les seues frustracions (pàgina 53-54), explica a Alfred en pocs minuts per què no és feliç; conteu al company relats a partir de preguntes que us faça del tipus: per què sempre duus trenes? Per què tens por als gossos? Per què no pugues mai amb ascensor? Per què no agafes mai avions? Per què no vols aprendre a anar amb bici? Per què odies els professors?...
10. El regal i la lectura. Les llapisseres que Carles regala a Alfred provoquen en aquest una reacció emocional molt forta (plor, abraçada afectuosa, alegria, i tristesa alhora...); al seu torn, la lectura que Carles fa de l'informe mèdic d'Alfred també el deixa tocat emocionalment. Reproduïu aquests moments de l'obra (pàgines 69 a la 72): no cal tant repetir el text literalment sinó més aviat que es veja clara la reacció que us produeixen el regal i l'informe mèdic, i la seua transcendència significativa.
11. Altres regals, altres escrits. Porteu a classe cadascú un regal i un escrit amb alguna informació important. Per torns, aneu llegint l'escrit i/o obrint el regal. Aquests elements us comporten emocions diferents, que representeu ostensiblement, l'un davant de l'altre. Cada situació pot ser l'inici d'una improvisació teatral.
12. La coreografia. Prepareu la coreografia que presenta l'espectacle *Espasmes*. Amb una música de fons que trieu vosaltres. Heu de representar les acotacions de la pàgina 77 i el text que les envolta.
13. Que bonic és el món! Continueu el joc irònic i sarcàstic de «*¡Qué bonita está Valencia!*» amb altres situacions. Canvieu el topònim i critiqueu aleshores en un diàleg improvisat actuacions o situacions que es donen. Cadascuna de les al·lusions còmiques ha d'acabar amb un «Que bonic/a que és/està...!».
14. Contar i actuar. Els personatges sovint narren experiències que han viscut, i sovint es desdoblen per a posar en escena allò que narren. Un exemple d'això és la història del creuer pel Nil i la psicoanalista argentina (pàgines 88-90). Feu una cosa semblant per grups. Una persona conta una història que li ha passat i els altres la van representant a mesura que avança el relat.

15. Representació d'*Espasmes*. Trieu algun dels esquetxos que formen part d'*Espasmes*; prepareu-lo i representeu-lo davant de la classe.

ANNEX 1

Dadme albricias

(Anónimo del siglo xvii)

Dadme albricias hijos de Eva,
Di de que **dártelas han.**
Que es nacido el nuevo Adán,
// ¡OH, y de Dios, OH, y de Dios
OH, y de Dios y que nueva! //
Dádmelas y habed placer,
que en esta noche es nacido,
el Mesías prometido,
Dios y hombre de mujer.
Y su nacer nos releva
del pecado y de su afán;
que es nacido el nuevo Adán,
// ¡OH, y de Dios, OH, y de Dios
OH, y de Dios y que nueva! //

Lletres de cançons

Come prima

(Domenico Modugno)

Come prima più di prima t'amerò
la mia vita per la vita ti darò
sembra un sogno rivederti accarezzarti
le tue mani nelle mani stringere ancor

come prima più di prima t'amerò
la mia vita per la vita ti darò
ogni giorno ogni istante dolcemente ti dirò
come prima più di prima t'amerò

come prima più di prima t'amerò
la mia vita per la vita ti darò
sembra un sogno rivederti accarezzarti
le tue mani nelle mani stringere ancor

come prima più di prima t'amerò
la mia vita per la vita ti darò
ogni giorno ogni istante dolcemente ti dirò
come prima più di prima t'amerò
come prima più di prima t'amerò

Caruso
(Lucio Dalla)

Qui dove il mare luccica
e tira forte il vento
su una vecchia terrazza davanti al golfo di Sorrento
un uomo abbraccia una ragazza
dopo che aveva pianto
poi si schiarisce la voce e ricomincia il canto
Te voglio bene assai
ma tanto tanto bene sai
e' una catena ormai
che scioglie il sangue dint' e' vene sai
Vide le luci in mezzo al mare
pensò alle notti la in America
ma erano solo le lampare
e la bianca scia di un'elica
sentì il dolore nella musica
si alzò dal Pianoforte
ma quando vide la luna uscire da una nuvola
gli sembrò più dolce anche la morte
Guardò negli occhi la ragazza
quegli occhi verdi come il mare
poi all'improvviso uscì una lacrima
e lui credette di affogare
Te voglio bene assai
ma tanto tanto bene sai
e' una catena ormai
e scioglie il sangue dint'e vene sai
Potenza della lírica
dove ogni dramma e' un falso
che con un po' di trucco e con la mímica
puoi diventare un altro
Ma due occhi che ti guardano
così vicini e veri
ti fanno scordare le parole
confondono i pensieri.
Così diventò tutto piccolo

anche le notti la in America
ti volti e vedi la tua vita
come la scia di un'elica
Ah si, e' la vita che finisce
ma lui non ci pensò poi tanto
anzi si sentiva felice
e ricominciò il suo canto
Te voglio bene assai
ma tanto tanto bene sai
e' una catena ormai
che scioglie il sangue dint'e vene sai.

Les meves vacances

(Ovidi Montllor - Toti Soler)

Tot ben senzill
i ben alegre.
Em creureu mort.
Jo no hauré mort.
Faré vacances!
El color negre
que tant m'estime,
se'n vindrà amb mi.
Jo sol de negre!
Beveu conyac,
i vi i cassalla.
I si m'arriba
el pressupost
beveu bon «whisky».
Ràpidament,
em boteu foc.
Sóc valencià!
Si no és molèstia
per als amics,
amb una capsula
de cartó,
fiqueu la pols
d'un servidor,
i el millor llibre
de poemes
d'aquell poeta
que creieu.
Es per anar
passant l'estona
amablement.
I al mateix temps,
aprendre, viure,
conèixer coses
per a la propera
cançó a fer.

Porteu-me a Alcoi,
que és el meu poble.
I allà on comença
el «Barranc del Sinc»,
prop d'un romer,
al seu costat,
deixeu-me ja.
Així tindrè l'aroma bo.
I a prop també
del rierol.
Així a les nits,
amb la quietud
vindrà la música.
Mireu també
de fomentar
els berenars
a la muntanya.
Així per fi,
s'aproparan
al romaní
dolces xicones.
I despistant,
com qui no vol,
alçaré els ulls
i entrant pels peus
arribaré fins al seu cor.
Res d'adéus
ni de records.
Vaig de vacances!
Qualsevol dia
impensat,
us tornaré a empenyar
amb les darreres
cançonetes.
Potser d'entrada

us estranyeu,
bé pel físic
o la veu.
Però seré altre cop jo.
Doncs com el mestre
Maragall,
també crec jo
amb la resurrecció,
de la carn.
Seré més jove
i tornaré a estimar
a cada instant.
Ai les xiquetes!
Ai les donetes!
Ai quines joies!
I si per cas,
jo no crec pas,
encara dura
la vida dura,
doncs altre cop
de part dels bons,
fins a la mort!
Però llavors,
no em moriré:
faré vacances.

Helena

(Joan Manuel Serrat)

Fa dies que
abocat al balcó
he perdut el jornal
xerrant amb un pardal
més avorrit que jo.

O mirant com
s'esfulla un alzinar
olorant romaní.
Com tornen a florir
i es tornen a esfullar.

Fa dies que no sé quants dies fa.
Fa dies que m'estic dient... demà
i espero...
i espero.

Vivint amb res.
Treballant per no res
i un dia com si res
morir-me de no res.
Adéu siau. Mercès.

Al fons d'un bar
fotent-me un perfumat
per escalfar-me el cor
mentre arriba la mort
a jugar al subhastat.

Fa dies que no sé quants dies fa.
Fa dies que m'estic dient... demà
i espero...
i espero...
i espero...

Abocat al balcó
espero.
Despullant l'horitzó

espero.
Espero per Nadal
i per la Magdalena
pel dia i per la nit
que torni Helena
que torni Helena...

i és que quan passa pel meu carrer
fins el geranis li cluquen l'ull.
L'aire es fa tebi amb el seu alè
i les llambordes miren amunt
sa pell morena.

Quan passa Helena.

Quan ella mira saps que la font
quan ella vol, la dóna.
Quan ella plora, saps què és el dol.
Quan ella calla, tot jo tremolo.
Quan ella estima, l'amor pren vol...

I entre teulades es gronxa el sol
i els passarells dels fils de la llum
miren gelosos com riu i es mou.
Color d'espera llarga i perfum
de lluna plena
la meva Helena.

La meva Helena...
però...

Fa dies que
l'estar dret em fa mal
el reuma em trenca els dits
i ha fugit el darrer pardal.

Propostes didàctiques referides al llibre
Que tinguem sort! (ISBN: 978-84-9824-874-6)

© Edicions Bromera, SL
Apartat de correus 147 - 46600 Alzira
www.bromera.com

© Antoni Torreño, 2011

Carles Alberola (Alzira, 1964) és actor i director d'escena. Ha estrenat amb un gran èxit obres com *O tu o res*, *Currículum*, *Besos*, *Spot* i *Mandíbula afilada*. Fundador i director de la companyia teatral valenciana amb més projecció, Alben Teatre, Alberola s'ha consolidat com un referent en l'àmbit de la dramàtica i ha assentat les bases d'una nova manera de concebre la creació teatral.

Dos actors de teatre parlen al camerino poc abans de començar la que pot ser la seua última funció junts, *Espasmes*. Dalt de l'escenari troben una felicitat que contrasta amb les seues vides quotidianes, bastant anodines. Després de més de 20 anys xafant escenaris, només la ficció podrà donar-los tot el que la vida els nega. Això sí, només necessiten per aconseguir-ho una miqueta de sort. Una comèdia agredolça que ens parla del pas de la vida, dels amics, de la mort... tot adobat amb la ironia i l'estil inconfusible de Carles Alberola.

edicions
bromera

www.bromera.com
edicions

bromera

